

Arrest

nr. 209 189 van 11 september 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 25 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U beweerde de Ghanese nationaliteit te bezitten en tot de Mossie-etnie te behoren. U bent geboren in Tamale en woonde daar tot aan uw vertrek in april 2017. U deed uw middelbare school op kostscholen in Kumasi en Bolga maar tijdens de vakanties keerde u steeds terug naar Tamale. Tijdens uw studies op de middelbare school, had u verschillende keren seksuele betrekkingen met meisjes, onder andere met Adriana, uw beste vriendin. Na het middelbaar onderwijs vatte u uw universitaire studies aan. U begon er in uw eerste jaar een relatie met een jongen, X

U zette een punt achter de relatie omdat u beseftte dat u meisjes verkoos boven jongens. In 2011 huwde u met een man, A. R. S., die uw vader voor u uitkoos. U besloot met hem te huwen om uw seksuele geaardheid te verbergen. Enkele maanden later scheidde u van hem omdat u zich niet gelukkig voelde in uw huwelijk. U zette uw universitaire studies verder in Wa en huurde daar een kamer met uw partner, Adriana. Nadat u uw studies afmaakte, in 2014, keerde u terug naar Tamale en trok in bij Adriana.

Op een dag in april 2017 werd u thuis aangevallen door een groep mensen, omwille van uw homoseksualiteit. U werd wakker in het ziekenhuis, waar u een brief kreeg van X. In de brief stond dat u was aangevallen door de mensen van de gemeenschap en uw familie en dat u zo snel mogelijk de stad moest verlaten. X had de stad reeds verlaten en had geld voor u geregeld om ook te vertrekken. U besloot ook te vertrekken omdat homoseksuelen vermoord worden in Ghana. U nam de bus naar Burkina Faso en vervolgens naar Niger. In Niger werkte u drie maanden in een bar. Vervolgens reisde u, met een vrachtwagenchauffeur, verder naar Libië. U reisde vanuit Libië met de boot naar Griekenland. Een smokkelaar bracht u naar België, waar u aankwam op 29 september 2017. U verbleef een tijd bij een man in België. Uiteindelijk gaf de smokkelaar u geld voor een treinticket naar Brussel-Noord en diende u bij de Belgische asielinstanties een verzoek om internationale bescherming in op 3 januari 2018.

B. Motivering

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit de vragenlijst van het CGVS blijkt immers dat u een vrouwelijke medewerker verkiest om het persoonlijke onderhoud te hebben (vragenlijst van het CGVS, dd. 20/02/2018, vraag 3.6). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en vond het persoonlijke onderhoud op het CGVS met een vrouwelijke medewerker plaats.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verder dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

*Ten eerste moet opgemerkt worden dat u uw verzoek om internationale bescherming (hierna verzoek) in België **laattijdig** heeft ingediend. U kwam aan in België op 29 september 2017 en diende een verzoek in, **drie maanden later**, op 3 januari 2018. Wanneer u gevraagd werd hoe het komt dat u niet meteen een verzoek indiende wanneer u in België aankwam, verklaarde u dat u niets wist over België. U verklaarde dat u hoorde over het asielcentrum maar dat u niet wist hoe u een verzoek kon doen. U verbleef bij een vriend en hij toonde u hoe u naar het asielcentrum kon gaan. Er werd u gevraagd wie u de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) toonde. U verklaarde dat u bij hem verbleef, dat jullie problemen kregen en dat hij u geld gaf om de trein te nemen naar het noordstation in Brussel. Er werd u gevraagd of de persoon waarbij u verbleef wel wist waar u een verzoek kon indienen, waarop u verklaarde dat hij wist over het kantoor maar dat u denkt dat hij er niet veel over wist. Er werd u gevraagd of hij het er al eerder over gehad had. U antwoordde 'Ja hij bediscussieerde het met een vriend. Maar de vriend die me hier bracht wou het zelf doen. Hij vertelde me dat hij me zou brengen en heeft dat met de persoon waar ik bij bleef besproken. Maar omdat de vriend niet kwam en de situatie niet goed was tussen ons, heeft hij het mij laten zien. Hij vroeg voor de toestemming om me daar naartoe te brengen maar hij bracht me enkel naar het treinstation.' Er werd u gevraagd waarom u zelf niet naar de asielinstanties kwam, waarop u verklaarde dat u er niets van wist. U verklaarde dat u ervan gehoord had maar dat u er **niets van wist**. U verklaarde dat u werd uitgelegd dat asiel in België goed was, dat u goede voeding zou krijgen en dat het goed voor u zou zijn (zie notities CGVS, p. 2-3). **Uit voorgaande kan dan ook besloten worden dat u wel degelijk op de hoogte was van de mogelijkheid om een verzoek in te dienen in België.** Bovenstaande redenen vormen dan ook geen afdoende verklaring voor uw nalatigheid om bescherming te vragen in België. Er kunnen bijgevolg ernstige vragen worden gesteld betreffende uw nood aan bescherming.*

Van iemand die beweert te vrezen voor haar leven, vrijheid en fysieke integriteit van zichzelf, mag verwacht worden dat zij zich informeert en zich **zo snel mogelijk** aanbiedt bij de bevoegde instanties om internationale bescherming te vragen. Het feit dat u in België zo lang wachtte om u op internationale bescherming te beroepen, toont aan dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd.

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te hebben en vervolging te vrezen en te hebben ondergaan omwille van uw beweerde seksuele geaardheid. **Het CGVS trekt niet in twijfel dat u afkomstig bent uit Ghana. Het CGVS is in het licht van de elementen van uw dossier, echter niet overtuigd dat u homoseksueel bent.** Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een verzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel verwachten dat ze overtuigend is voor wat haar beleving en haar levensweg met betrekking tot haar seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een verzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van haar homoseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten. Doorheen uw verklaringen kon u het CGVS echter niet overtuigen van uw beweerde homoseksuele geaardheid en evenmin van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten.

Ten eerste legde u geen doorleefde verklaringen af over de bewustwording van uw seksuele geaardheid. U verklaarde dat u in de middelbare school verschillende keren seksuele betrekkingen had met meisjes. U verklaarde dat het **gewoon** een 'act' was, **gewoon** iets wat jullie deden. U verklaarde dat het niet ging over lesbisch zijn (zie notities CGVS, p. 14). Wanneer u gevraagd werd op welke leeftijd u zich voor het eerst aangetrokken voelde tot vrouwen, verklaarde u dat u twintig jaar oud was, toen u in het eerste jaar van de universiteit zat. Er werd u gevraagd wanneer het u voor het eerst begon te dagen dat u op vrouwen valt, waarop u antwoordde dat het begon op uw zestien jaar, toen u in junior High School zat. Wanneer u gevraagd werd of u zich toen u al realiseerde dat u homoseksueel bent, verklaarde u dat u het zich niet realiseerde, dat u dacht het een 'act' was. U verklaarde verder dat u dacht u daarna zou verder gaan met een jongen, dat u ermee kon stoppen als u zou beginnen met seks te hebben met jongens. Er werd u gevraagd of u toen al het gevoel had dat er iets anders was bij u, waarop u ontkennend antwoordde dat u **dacht dat het normaal was**. Er werd u gevraagd wat u voelde toen u die dingen deed, waarop u verklaarde dat **het oké voelde** en dat u **het leuk vond** (zie notities CGVS, p. 19).

Uit bovenstaande verklaringen, blijkt geenszins dat u uw homoseksuele geaardheid als problematisch ervoer, terwijl uit uw verklaringen, blijkt dat de Nigeriaanse maatschappij een overwegend homofobe houding aanneemt. Het komt weinig doorleefd en dus niet geloofwaardig over dat u zich – in een overwegend heteroseksuele en homofobe omgeving – volstrekt niet zou hebben gerealiseerd dat uw – pas ontdekte – homoseksuele geaardheid potentieel problematisch was, maar dat u hier – integendeel – gelukkige gevoelens bij had en volstrekt niet beseftte dat u afweek van de heersende norm. Verder blijkt uit uw uitspraken dat u uw homoseksuele ontdekking en beleving louter op het seksuele gebied kunt plaatsen (zie verder), wat erg beperkt is en niet doorleefd - en dus niet geloofwaardig - overkomt.

U verklaarde verder dat u in de middelbare school niet dacht dat u lesbisch was en dat u het zich pas realiseerde toen u een relatie begon met X (zie notities CGVS, p. 12 en 14). Er werd u gevraagd te vertellen hoe u zich realiseerde dat u lesbisch bent. U verklaarde dat het het eerste jaar in de universiteit was en dat het in High School enkel de handeling was. U verklaarde dat het was toen u een jongen (Adel) koos dat u het verschil zag en u geen gevoelens had. Jullie probeerden gemeenschap te hebben maar u voelde niets. U realiseerde op dat moment dat u een vrouw verkoos boven een man. Er werd u gevraagd hoe u wist dat u op meisjes viel, waarop u verklaarde dat u dat wist omdat u niet hetzelfde gevoel kreeg als bij uw partner (refererend naar X). U verklaarde ook dat u pijn voelde toen u probeerde seksuele gemeenschap te hebben met een man. Er werd u gevraagd hoe u wist dat u een ander gevoel had bij een meisje dan bij een jongen, waarop u verklaarde dat u eerder al seks had met meisjes en dat u zo het verschil voelde. Er werd u gevraagd wat het verschil was, waarop u verklaarde dat u de seksuele sensatie die u had bij een meisje niet had bij een jongen (zie notities CGVS, p. 20). Er werd u gevraagd of u toen beseftte dat uw gevoelens betekenden dat u lesbisch was, waarop u – herhalend- verklaarde dat u zich het gevoel realiseerde toen u met de jongen was. U verklaarde dat u vroeger dacht dat het gewoon een handeling was en dat u een normaal leven kon beginnen met een man. Maar u prefereerde een vrouw boven een man nadat u het probeerde met een man (zie notities CGVS, p. 21). Er werd u ter bevestiging gevraagd of u meteen beseftte dat u lesbisch was toen u zich niet aangetrokken voelde tot X, wat u bevestigde.

Er werd u gevraagd of u niet dacht dat er misschien een andere reden was waarom u uw relatie met hem niet leuk vond, waarop u antwoordde dat het was omdat u lesbisch was (zie notities CGVS, p. 22). Er werd u gevraagd of u ervoor al twijfels had over uw seksuele voorkeur, waarop u verklaarde dat u niet in twijfel was, dat u heel zeker was dat u ermee kon stoppen en dat u gewoon kon verder gaan met een jongen (zie notities CGVS, p. 22). Er werd u gevraagd ter bevestiging of het klopt dat u van het ene op het andere moment besepte dat u lesbisch bent. U verklaarde dat de relatie met de jongen niet leuk was en u niet wist hoe het leuk te maken. U verklaarde niet goed met hem te kunnen praten, geen gevoel te hebben en het liever met een meisje te doen (zie notities CGVS, p. 22). Op basis van bovenstaande verklaringen kan reeds opgemerkt worden dat betreffende de wijze waarop u zich zogenaamd **'eensklaps' bewust werd van uw lesbische geaardheid**, allesbehalve doorleefd - en dus niet waarachtig - overkomen, en ernstig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden lesbische geaardheid. Het is immers weinig geloofwaardig dat u jarenlange seksuele betrekkingen had met verschillende meisjes zonder enig vermoeden van uw lesbische geaardheid en dan louter op basis van één relatie met een jongen plotsklaps zou beseffen dat u lesbisch bent. Uw verklaringen blijven simplistisch gericht op het fysieke, seksuele aspect en het emotionele aspect komt weinig tot niet aan bod in uw verklaringen. Dat u zelfs geen andere redenen overwoog waarom u uw relatie met Adel niet leuk vond of waarom u geen gevoelens voor hem had, getuigt van **weinig gevoelsmatige beleving en reflectie** en komt niet doorleefd en dus niet geloofwaardig over.

Ook in verdere pogingen om te peilen naar **uw gevoelsbeleving in de bewustwording van uw seksuele geaardheid**, werden weinig tekens van innerlijke beleving en reflectie opgemerkt. Er werd u gevraagd wat er in u opkwam toen u voor het eerst besepte dat u zich aangetrokken voelde tot vrouwen. U verklaarde dat u er niet akkoord en niet blij mee was. U dacht dat u er gewoon mee kon stoppen en verder gaan met het andere geslacht. U verklaarde dat als mensen het te weten zouden komen dat u een probleem zou hebben en dat de gemeenschap en de familie het niet zouden accepteren. Er werd u gevraagd wat u ervan dacht dat u niet geïnteresseerd was in mannen, waarop u verklaarde dat u nooit geïnteresseerd was in mannen, dat u vriendinnen had die vriendjes hadden en cadeaus kregen en telefoontjes. U verklaarde 'op dat moment dacht ik: laat me deze levensstijl leven'. Er werd u gevraagd welke levensstijl u bedoelde, waarop u antwoordde 'om met vrouwen seks te hebben'. Dat ik er mee moest stoppen om met een jongen te beginnen'. Er werd u gevraagd hoe u zich erbij voelde dat u zichzelf moest dwingen om te stoppen met meisjes seks te hebben en met een jongen een relatie aan te gaan. U verklaarde dat een meisje in uw gemeenschap niet geaccepteerd was, dat het niet iets was dat u openlijk kon doen. Er werd u gevraagd wat u dacht of voelde toen al uw vrienden relaties hadden met jongens en u merkte dat u niet geïnteresseerd was in jongens. U verklaarde dat u bang was dat ze zouden doorhebben wat voor persoon u was. U werd geconfronteerd met de bedenking dat u toen nog niet wist dat u lesbisch was. U antwoordde – ontwijkend- dat u niet kon stoppen met de 'act', dat u in paniek was en dat u bang was dat u ook een slachtoffer zou worden. Er werd u benadrukt dat u de vraag niet beantwoordde. De vraag werd nogmaals verduidelijk: 'Je ziet rond je dat meisjes relaties hebben en jij hebt niet eens interesse om een relatie met een jongen te beginnen. Je moet jezelf dwingen te stoppen met seks te hebben met meisjes. Vond je dat niet raar?'. U antwoordde echter opnieuw naast de kwestie door te herhalen dat u de relatie met de man niet leuk vond (zie notities CGVS, p. 21). De dossierbehandelaar trachtte met verscheidene vragen te peilen naar uw bewustwordingsproces van uw seksuele geaardheid. Er wordt gepeild naar uw gevoelens, gedachten en overwegingen inzake uw desinteresse in mannen, in een periode in uw leven waarin u rondom u uw vriendinnen relaties ziet aangaan met jongens en u zelf nog niet bewust bent van uw eigen seksuele voorkeur voor vrouwen. U gaf nergens te kennen dat deze situaties **enige twijfels, overwegingen of bepaalde emoties** bij u teweeg brachten. In tegenstelling ontweek u de vragen. U benadrukte enkel de vrees voor de reactie van de gemeenschap op uw seksuele geaardheid, maar **gaf nergens blijk van uw eigen gevoelsbeleving bij de zoektocht en ontdekking van uw seksuele geaardheid**. Er werd gevraagd of u het moeilijk had met het aanvaarden van uw eigen homoseksualiteit, waarop u antwoordde 'Ja, toen ik realiseerde dat ik lesbisch was. Ik was gewoon aan de handelingen. Het was moeilijk. Ik was zeer bang van de gemeenschap'. Er werd u gevraagd waarom dat moeilijk was voor u, waarop u verklaarde dat u nadacht hoe u ermee kon stoppen zodat u in de gemeenschap zou passen, dat u bang was voor wat uw familie zou denken. Er werd u gevraagd waarom u wou veranderen, waarop u verklaarde dat u bang was voor wat u zou overkomen omdat u zag wat een lesbische vrouwen kon overkomen (zie notities CGVS, p. 23). Wanneer u gevraagd werd of u ermee geworsteld hebt wanneer u ontdekte dat u homoseksueel bent, antwoordde u 'worstelen?' waarop u de dossierbehandelaar verduidelijkte 'met uw gevoelens?'. U antwoordde 'mijn gevoelens voor het andere geslacht?'. Er werd u gevraagd of u moeilijkheden had met uw gevoelens, waarop u –vaag- antwoordde dat het u verstoorde.

Er werd u gevraagd wat u daarmee bedoelde, waarop u verklaarde dat het u verstoorde omdat u nadacht hoe u ermee kon stoppen en dat u bang was dat u er nooit zou kunnen mee stoppen. **U antwoordde geenszins verhelderend, en opnieuw geenszins blijkt gevend van echte doorleefde, ervaren emoties. Uit uw verklaringen blijkt dat u hoofdzakelijk bezig was met de reactie van uw gemeenschap. Dat u geen andere twijfels, emoties of gedachten zou gehad hebben buiten de angst voor uw gemeenschap, is echter ongeloofwaardig.** Wanneer u gevraagd werd wat u begrijpt onder de term 'homoseksueel', verklaarde u dat het voor u betekent om seksuele gemeenschap te hebben met hetzelfde geslacht en dat wanneer je seks hebt met een man, je het verkiest met een vrouw (zie notities CGVS, p. 25). Het is opvallend dat u gedurende het hele persoonlijk onderhoud en meer specifiek ook wanneer u naar uw interpretatie van het begrip homoseksualiteit gevraagd werd, voornamelijk de focus legt op het seksuele aspect. **Deze simplistische verklaringen over uw gevoelsbeleving en bewustwordingsproces overstijgen zelden het lichamelijke aspect. Betreffende de emotionele ervaring valt er in uw verklaringen weinig terug te vinden.**

Ondanks de talloze en verscheidene vragen die u gesteld werden – in een poging om te peilen naar de emoties waardoor u heen ging bij het besef lesbisch te zijn, en om te peilen naar de gedachten, gevoelens en overwegingen – komt u niet verder dan telkens te refereren naar de angst die u had voor de gemeenschap. Hoewel inderdaad verwacht kan worden dat u gevoelens van angst heeft ten aanzien van de gemeenschap en de maatschappij, komt het niet doorleefd over dat u uitsluitend deze gevoelens had. **Over uw gevoelens en innerlijke reflectie bij de bewustwording van uw geaardheid, zegt u opvallend weinig en blijven uw verklaringen erg vaag.** Uw verklaringen getuigen allerminst van doorleefde ervaringen en weten helemaal niet te overtuigen. Dat u nadat u een relatie gehad zou hebben met een man, meteen uw lesbische geaardheid beseft, is niet geloofwaardig. Uw onvermogen om blij te geven van enige reflectie omtrent de situatie waarin u zich bevond, of om te getuigen van wat u dacht, en wat hierbij door u heen ging (concrete negatieve dan wel positieve gevoelens), geeft enkel blij van een afwezigheid van enige doorleefde ervaring. Hoewel soms geopperd wordt dat een verschillende culturele achtergrond, aanleiding kan geven tot een verschillende ervaring van de bewustwording en beleving van homoseksualiteit, dient vastgesteld dat u überhaupt geen enkele blij geeft van het nadenken over en de overweging of gevoel bij het feit dat u lesbisch bent – cultureel bepaald of niet – dit alles te midden van een maatschappij waar homoseksualiteit en lesbische relaties het voorwerp uitmaken van een sociaal taboe (zie administratief dossier). Uw verklaringen geven dan ook geen blij van een andere (cultureel bepaalde) manier van beleving van de eigen geaardheid, maar duiden enkel op een volledig en manifest gebrek aan doorleefde ervaringen.

Ten tweede legde u ondoorleefde en onwaarschijnlijke verklaringen af over hoe u wist of kon te weten komen van anderen dat ze homoseksueel zijn. U verklaarde dat de meisjes die in de middelbare school seksuele gemeenschap hadden, het verborgen. U verklaarde dat u het weet als u iemand ziet die lesbisch is of iemand die er aan gewoon is. Toen u gevraagd werd hoe u dat weet, verklaarde u het volgende: Dat weet je door de manier waarop je praat. Zoals we tegen elkaar praten is zoals tegen een jongen, op een lieve manier. Als je iets doet dan antwoordt die, maar als die niet zo is dan antwoorden die niet. Er werd u gevraagd wat voor 'antwoord' u bedoelde. U verklaarde Hoe een jongen een meisje zou noemen. De lieve woorden. Hoe ze doen om meisjes hun interesse te wekken. Je praat met je partner in een private plaats. Als je die kust dan is het normaal. Als je hun aanraakt, hun borsten ofzo, als die het leuk vindt dat weet je het. Er werd u gevraagd of je probeert te weten te komen of ze seksuele gemeenschap willen door hun borsten aan te raken. U antwoordde: Hun aandacht trekken door proberen hen te kussen. En de gevoelige delen. Mijn partner bijvoorbeeld als je haar kust dan weet ze dat die persoon goed is. Je bent zoals haar. Als je probeert de persoon te kussen dan lijkt het soms vreemd voor de andere. Dat weet je of ze die handelingen doen die jij ook doet. U werd geconfronteerd met de bedenking dat het wel vreemd is om gewoon vrouwen te kussen om uit te zoeken wie lesbisch is. U verklaarde Je kan je vriendin kussen. Het hangt af van hoe lang je kust. Misschien kan ik ondertussen je borsten raken. Ik kan je 'private part' aanraken. Als het langer duurt kan je het afweren. Het hangt er vanaf of je het leuk vindt. Er werd u gevraagd of u gewoon vrouwen kust en aanraakt om te zien hoe ver je kon gaan. U verklaarde: Ja je kan verder gaan naar andere delen. Ze zal verder doen als ze lesbisch is. Van daar kan je elkaars borsten aanraken en dingen doen bij elkaar. Je 'private part' aanraken. Maar als die lesbisch is als je begint te kussen dan duurt het niet lang. De persoon zal zich terugtrekken. Als het een jongen is zal hij verder doen maar als het een vrouw is zal die zeggen deze persoon is lesbisch. U verklaarde verder ook nog dat als ze niet meteen voor je vallen en je blijft hen aanraken dat ze het uiteindelijk zullen beantwoorden. Als ze het niet wilt dan zal ze het meteen afweren. U verklaarde dat je niet de kans zal krijgen die persoon te kussen omdat die niet zo is (zie notities CGVS, p. 19-20). Het geheel aan verklaringen betreffende hoe u meisjes benaderde en naging of ze lesbisch waren, zijn op z'n minst merkwaardig te noemen.

Niet enkel in de Ghanese context, waar homoseksualiteit niet getolereerd wordt, maar ook gewoon in het algemeen, is het erg vreemd dat iemand op deze manier zou handelen. Uw weinig discreet en onvoorzichtig gedrag, kan niet overtuigen. Dit gedrag is trouwens onverenigbaar met uw - overigens correcte - verklaringen dat je in Ghana niet eens kan zeggen dat je lesbisch bent omdat het niet geaccepteerd is. U verklaarde ook dat ze u kunnen verdenken maar dat ze het niet echt kunnen weten totdat je het bewijst, maar dat je het niet kan bewijzen omdat je je leven dan in gevaar zet. U verklaarde dat elke lesbische en elke homoseksueel zichzelf verbergt (zie notities CGVS, p. 25). **In dit opzicht en daar u in uw verklaringen herhaaldelijk de nadruk legde op uw angst voor de gemeenschap en de intolerante houding van Ghanezen ten opzichte van homoseksuelen (zie uw eerdere verklaringen en COI in het administratief dossier), is het ongeloofwaardig dat u op deze, risicovolle en weinig discrete, manier zou uitzoeken wie al dan niet homoseksueel is. Uw verklaringen komen dan ook niet doorleefd over en halen de reeds aangetaste geloofwaardigheid van uw seksuele geaardheid verder onderuit.**

Verder legt u inconsistente verklaringen af of over het tijdstip waarop **uw ouders te weten kwamen dat u lesbisch bent**. U verklaarde dat de hele familie tegen u was toen u scheidde in 2012 en ze realiseerden dat u lesbisch was (zie notities CGVS, p. 18). Wanneer u later in het persoonlijk onderhoud gevraagd werd sinds wanneer uw ouders op de hoogte zijn van uw homoseksualiteit, verklaarde u dat ze het wisten vanaf het moment dat u geslagen werd in april 2017 (zie notities CGVS, p. 25-26 en vragenlijst van het CGVS, dd.20/2/2018, vraag 3.5). Tijdens het vrije asielrelaas verklaarde u dan weer dat u net omwille van uw geaardheid geslagen werd en dat het uw gemeenschap en familieleden waren die u aanvielen (zie notities CGVS, p. 16 en 18). **In uw verklaringen valt geen consistentie op te merken betreffende het tijdstip waarop uw familieleden op de hoogte werden gebracht van uw geaardheid**. De ene keer verklaarde u dat het bij uw scheiding in 2012 was dat ze het wisten, de andere keer voordat u werd aangevallen en op een ander moment verklaarde u dan weer dat het was op het moment dat u werd aangevallen in april 2017. Uw inconsistente verklaringen over wanneer uw familie te weten kwam dat u lesbisch was en de daaraan verbonden door u beweerde vervolging, halen de geloofwaardigheid van uw homoseksuele geaardheid en uw bewering dat u om die reden werd aangevallen door uw gemeenschap en familie, nog meer onderuit.

Voorts heeft u **geen kennis over het homoseksuele milieu in Ghana**. Er werd u gevraagd of u weet heeft van plekken waar homoseksuelen elkaar kunnen ontmoeten. U ontkende dit en verklaarde dat u enkel hoorde over een associatie voor homoseksuelen maar dat u er niet zou gaan omdat u bang was dat u zou gezien worden. Er werd u gevraagd waar u potentiële homoseksuele partners zou kunnen ontmoeten, waarop u antwoordde dat u nooit van zo'n plaatsen hoorde in Ghana. Er werd gevraagd of er cafés, clubs of verenigingen zijn waar homoseksuelen elkaar kunnen ontmoeten in Ghana. U verklaarde er niet van te weten (zie notities CGVS, p. 27). Wanneer u gevraagd werd of er in Ghana organisaties zijn die opkomen voor de rechten van homoseksuelen, antwoordde u 'ja GALAG'(Gay and Lesbian Association of Ghana)(zie administratief dossier). U verklaarde het louter van op internet te kennen maar het nog niet te kennen in Ghana. Wanneer gevraagd werd wat ze doen, verklaarde u vaag dat ze vechten voor de rechten maar dat ze meestal te laat komen en dat 'als die organisatie bestaat' het ook verborgen is. U verklaarde geen gaywebsites te kennen in Ghana (zie notities CGVS, p. 27-28). Het is ten eerste zeer merkwaardig dat u zich **nooit zou geïnformeerd hebben over organisaties die zich inzetten voor de rechten van homoseksuelen**, te meer omdat u zo'n angst had voor de gemeenschap en u zich ervan bewust was dat u uw homoseksuele geaardheid moest verbergen om uzelf niet in gevaar te brengen. Het komt daarbij ook **niet doorleefd over dat u pas na uw aankomst in België zou kennis maken met de organisatie GALAG**. Het is verder ook ongeloofwaardig dat u op -bovenstaande beschreven- indiscrete manier op zoek zou gaan naar homoseksuele partners in plaats van via internet of op andere manieren organisaties of plekken te zoeken waar homoseksuelen elkaar kunnen ontmoeten. Er kan verwacht worden dat u, als geschoolde vrouw, die regelmatig naar andere plaatsen in Ghana reisde (zie notities CGVS, p. 4 en 6), in de mogelijkheid was en meer pogingen zou ondernomen hebben om in contact te komen met andere homoseksuelen en met organisaties die zich inzetten voor homoseksuelen in Ghana. U verklaarde ook **in België geen plekken te kennen waar homoseksuelen elkaar kunnen ontmoeten (zie notities CGVS, p. 27)**, dit terwijl u al ruim een half jaar in België verblijft, u volgens uw verklaringen hier niet bang bent om aangevallen te worden, u hier gemakkelijk mensen zou kunnen daten en kan doen wat je wilt (zie notities CGVS, p. 28). Daarentegen verklaarde u op het einde van het persoonlijk onderhoud dat u in België seks heeft gehad met een man en stelde u de vraag of u nu kan zeggen dat u biseksueel bent (zie notities CGVS, p. 29). Deze verklaring is niet verenigbaar met uw eerdere verklaringen waaruit blijkt dat u ontdekte dat u lesbisch bent omdat u seks met een man niet leuk vond.

U verklaarde zelfs dat u het eens probeerde maar het daarna nooit meer wou proberen omdat het enkel uzelf straffen was (zie notities CGVS, p. 14). U verklaarde dat u nooit geïnteresseerd was in mannen en dat het moeilijk voor u was om te daten met jongens (zie notities CGVS, p. 21 en 24). Uw verklaringen betreffende uw beweerde homoseksualiteit zijn niet verenigbaar met uw gedrag in België en komen dan ook niet doorleefd over. Ze halen de reeds aangetaste geloofwaardigheid van uw beweringen nog meer onderuit. Bovendien benadrukt u hiermee wederom uw kijk op homoseksualiteit, waarbij het seksuele aspect de bovenhand neemt.

Aangezien er geen geloof gehecht wordt aan uw beweerde homoseksuele geaardheid, wordt er ook geen geloof gehecht aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten die onlosmakelijk verbonden zijn met uw beweerde homoseksualiteit.

Om uw verklaringen te staven, legde u een attest van een persoonlijk onderhoud neer bij Maison Arc-en-Ciel, een LGBT organisatie in België. Dit attest kan de ongeloofwaardigheid van uw beweerde homoseksuele geaardheid niet herstellen. Het bevestigt hoogstens uw aanwezigheid op een gesprek bij de vereniging die homoseksuelen verdedigen, maar ze zijn niet van dien aard dat ze een of andere seksuele geaardheid bewijzen. U legde ook een diploma Bachelor of Arts neer van de University for Development Studies, uitgereikt op 6 december 2014. Dit attest bevestigt louter uw scholingsgraad maar is niet van dien aard dat het bovenstaande vaststellingen kan wijzigen.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, heeft u niet aannemelijk kunnen maken dat er in uwen hoofde een ‘gegronde vrees voor vervolging’ zoals bepaald in de Conventie van Genève, of ‘een reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel wordt de schending aangevoerd van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: Vreemdelingenwet); van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Inzake het laattijdige verzoek om internationale bescherming stelt verzoekster: “Verzoekende partij is aangekomen in België en verbleef bij een vriend. Zij achtte zich er veilig. Zij wist van het bestaan van een asielprocedure, maar kende helemaal niets of niemand anders in België. Zo verbleef zij bij een vriend en was zij volledig afhankelijk van hem. Pas toen zij ruzie kregen en zij aan de deur gezet werd, legde haar vriend haar uit hoe en waar zij internationale bescherming kon vragen in België.”

Omtrent de beoordeling van haar seksuele geaardheid stelt verzoekster: “Verzoekende partij begrijpt niet waarom verwerende partij in de bestreden beslissing verwijst naar de Nigeriaanse maatschappij. Verzoekende partij is afkomstig uit Ghana, dat wordt niet betwist.

Heeft verwerende partij een onderzoek gedaan ten aanzien van Ghana of ten aanzien van Nigeria? Het is voor verzoekende partij alleszins duidelijk dat verwerende partij haar dossier niet met de nodige aandacht heeft bestudeerd en erg onzorgvuldig te werk is gegaan.

Wat betreft de bewustwording van verzoekende partij van haar seksuele geaardheid, merkt verzoekende partij op dat in de Ghanese maatschappij niet zo tolerant wordt omgegaan met anders geaarden als in België. Verzoekende partij voelde zich van jongs af aan aangetrokken tot vrouwen, ook in het middelbaar. Zij had verschillende seksuele relaties, maar wilde er nooit de label 'lesbisch' op plakken, omdat zij ook wist welke implicaties dit zou hebben in de homofobe maatschappij.

De bewustwording van verzoekende partij van haar seksuele geaardheid moet dan ook gezien worden in het licht van de samenleving waarin zij opgroeide. Zelfs op het gehoor vond zij het bijzonder moeilijk om over haar geaardheid, haar relaties en haar gevoelens te praten.

Verwerende partij heeft volledig de specifieke en het kwetsbare profiel van verzoekende partij uit het oog verloren.”

Verzoekster verwijst naar landeninformatie omtrent homofobie in Ghana.

Verzoekster citeert uitvoering uit het gehoorverslag en stelt dat zij haar best heeft gedaan om haar geaardheid zo goed mogelijk onder woorden te brengen, wat voor haar moeilijk was.

“Verzoekende partij meent dan ook dat verwerende partij bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en zich enkel baseert op haar eigen veronderstelling wat homoseksualiteit betekent en hoe iemand dat moet ervaren. Dergelijke persoonlijke beleving en gewaarwording is voor eenieder anders en wordt mede bepaald en beïnvloed door de omgeving waarin iemand opgroeit.

Verwerende partij heeft dat klaarblijkelijk volledig uit het oog verloren.

Verzoekende partij is lesbisch, maar kon in haar land van herkomst haar geaardheid niet uiten zonder vrees voor haar leven.

Verzoekende partij kon dan ook niet anders dan te vluchten naar het buitenland.

Al het voorgaande toont aan dat verzoekende partij weldegelijk van een reële vrees heeft voor haar leven in Ghana en dat verwerende partij haar dossier onzorgvuldig heeft behandeld.

Verzoekende partij wenst dan ook de bescherming van de Belgische autoriteiten, conform artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming rust in beginsel op de verzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *“Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié”*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *“The Law of Refugee Status”*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.2. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoekster om internationale bescherming, die beweert haar land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer zij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoekster naliel dit te doen en gedurende drie maanden talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in haar hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoeksters algehele geloofwaardigheid. Verzoeksters verweer dat zij bij een vriend verbleef kan niet aangenomen worden als dienstig argument ter verantwoording van haar laatijdig verzoek; de opvang door een vriend staat niet in de weg dat het verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk wordt ingediend.

2.2.3. De vaststelling dat de bestreden beslissing op pagina 2 melding maakt van Nigeria in plaats van Ghana doet geen afbreuk aan de motivering van de bestreden beslissing aangezien uit de verdere motivering duidelijk blijkt dat dit een materiële misslag betreft en dat de situatie van verzoekster ten aanzien van Ghana werd beoordeeld.

2.2.4. De uitgebreide verwijzing in het verzoekschrift naar verzoeksters verklaringen doet geen afbreuk aan de besluitvorming in de bestreden beslissing. De motieven van de bestreden beslissing worden niet ontkracht door het louter herhalen van de asielmotieven. In het verzoekschrift worden geen concrete elementen aangehaald waaruit kan blijken dat verzoeksters gezegden door verweerder werden beoordeeld *“(…) op haar eigen veronderstelling wat homoseksualiteit betekent en hoe iemand dit moet ervaren”*. Verzoekster omschrijft niet concreet welke *“persoonlijke beleving en gewaarwording”* door verweerder verkeerd werd geïnterpreteerd.

De bestreden beslissing stelt op pertinente en terecht gronden vast dat het verzoek om internationale bescherming geloofwaardigheid ontbeert. Derhalve is de verwijzing naar landeninformatie omtrent de situatie van LBG't's in Ghana niet dienstig.

De omstandige motivering in de bestreden beslissing wordt niet concreet weerlegd. De uitvoerige motivering waaruit blijkt dat aan verzoeksters voorgehouden seksuele geaardheid geen geloof kan worden gehecht, vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt door de Raad overgenomen.

Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.5. De commissaris-generaal heeft op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in Ghana een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.6. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 14), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.3. Het middel is ongegrond. De verzoekende partij brengt geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf september tweeduizend achttien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS